

Sygn. akt V CSK 124/14

POSTANOWIENIE

Dnia 1 października 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

w sprawie z powództwa [...] "K." Sp. z o.o. w W.
przeciwko Gminie G.
o stwierdzenie nieważności czynności prawnej,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 1 października 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 18 października 2013 r., sygn. akt V ACa [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i
zasądza od skarżącej na rzecz powoda 1800 (jeden tysiąc
osiemset) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

W związku ze skargą kasacyjną pozwanej Gminy G. od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 18 października 2013 r. należy zważyć, co następuje.

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek umożliwiających realizację publicznoprawnych funkcji skargi kasacyjnej. Tylko na tych przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie o przyjęciu lub odmowie przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. Dopuszczenie i rozpoznanie skargi kasacyjnej ustrojowo i procesowo jest uzasadnione jedynie w tych sprawach, w których mogą być zrealizowane jej funkcje publicznoprawne. Nie w każdej zatem sprawie, nawet w takiej, w której rozstrzygnięcie oparte jest na błędnej subsumpcji czy wadliwej wykładni prawa, skarga kasacyjna może być przyjęta do rozpoznania. Podkreślenia wymaga, że Sąd Najwyższy nie jest trzecią instancją sądową i nie jest jego rolą korygowanie ewentualnych błędów w zakresie stosowania czy wykładni prawa w każdej indywidualnej sprawie.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżąca oparła na przesłankach uregulowanych w art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 2 k.p.c. Przesłanki te nie zostały spełnione.

Powołanie się na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.), a więc zagadnienia, które wiąże się z określonym przepisem prawnym i którego wyjaśnienie ma znaczenie nie tylko dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy, ale także dla rozstrzygnięcia innych podobnych spraw, wymaga jego precyzyjnego sformułowania i wskazania argumentów prawnych, które prowadzą do rozbieżnych ocen (zob. m. in.: postanowienie SN z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11).

Chodzi przy tym o zagadnienie nowe, którego wyjaśnienie przyczyni się do rozwoju jurysprudencji.

Oparcie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania na tym, że istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów wymaga wykazania, że określony przepis prawa, mimo, iż budzi poważne wątpliwości, nie doczekał się wykładni albo niejednolita wykładnia wywołuje wyraźnie wskazane przez skarżącą rozbieżności w orzecznictwie w odniesieniu do identycznych lub podobnych stanów faktycznych, które należy przytoczyć (zob.: postanowienie SN z dnia 13 czerwca 2008 r., sygn. akt III CSK 104/08, niepubl.; postanowienie SN z dnia 28 marca 2007 r., sygn. akt II CSK 84/07, niepubl.). Skarżącą obciążał obowiązek przedstawienia odrębnej i pogłębionej argumentacji prawnej wskazującej na zaistnienie powołanej okoliczności uzasadniającej przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, zawierającej szczegółowy opis tego, na czym polegają poważne wątpliwości interpretacyjne (por. postanowienie SN z dnia 8 lipca 2009 r., sygn. akt I CSK 111/09, niepubl.; postanowienie SN z dnia 12 grudnia 2008 r., sygn. akt II PK 220/08, niepubl.).

W ocenie skarżącej, istotne zagadnienie prawne wiąże się z art. 109 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (t. j. Dz. U. z 2014 r., poz. 518 z późn. zm.), a potrzeba wykładni przepisów prawnych z art. 109 ust. 1 pkt 2 i art. 4 pkt 1 i 3 ustawy o gospodarce nieruchomościami w zw. z art. 46 § 1 k.c. - w pierwszym przypadku co do pojęcia nieruchomości niezabudowanej, a w drugim pojęcia nieruchomości. Przedstawione przez skarżącą uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie zawiera argumentacji jurystycznej wykazującej możliwość wystąpienia odmiennych ocen prezentowanego problemu, bądź, że powyższe przepisy nie doczekały się wykładni albo niejednolita wykładnia wywołuje rozbieżności w orzecznictwie w odniesieniu do identycznych lub podobnych stanów faktycznych. Ponadto należy zauważyć, że problemy te były już przedmiotem wypowiedzi Sądu Najwyższego i nie wymagają dalszych wyjaśnień (zob. m. in.: wyrok SN z dnia 17 września 2010 r., sygn. akt II CSK 163/10, niepubl., wyrok SN z dnia 20 grudnia 2006 r., sygn. akt IV CSK 229/06, niepubl., postanowienie SN z dnia 20 grudnia 2006 r., sygn. akt IV CSK 283/06,

niepubl., postanowienie SN z dnia 4 listopada 2005 r., sygn. akt V CK 121/05, niepubl., wyrok SN z dnia 9 września 2004 r., sygn. akt II CK 497/03, niepubl., postanowienie SN z dnia 11 sierpnia 2004 r., sygn. akt II CK 9/04, niepubl., postanowienie SN z dnia 11 sierpnia 2004 r., sygn. akt II CK 11/04, niepubl., postanowienie SN z dnia 22 lipca 2004 r., sygn. akt II CK 8/04, niepubl., postanowienie SN z dnia 9 lipca 2004 r., sygn. akt II CK 5/04, niepubl., postanowienie SN z dnia 2 lipca 2004 r., sygn. akt II CK 264/04, niepubl., postanowienie SN z dnia 2 lipca 2004 r., sygn. akt II CK 265/04, niepubl., wyrok SN z dnia 26 lutego 2003 r., sygn. akt II CKN 1306/00, Biuletyn SN 2003, nr 8, s. 8, wyrok SN z dnia 7 listopada 2002 r., sygn. akt II CKN 1393/00, niepubl., wyrok SN z dnia 10 października 2000 r., sygn. akt V CKN 96/00, OSNC 2001, nr 2, poz. 34, por. także: wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 22 marca 2006 r., sygn. akt I ACa 1672/04, niepubl. oraz wyroki NSA z dnia 16 marca 2010 r., sygn. akt II OSK 411/09 i z dnia 13 listopada 2009 r., sygn. akt I OSK 165/09, niepubl.).

Wobec powyższego, z braku innych przyczyn uzasadniających przyjęcie skargi do rozpoznania, na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł jak sentencji. O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c.